

[Ministeren for Grønland]

vil blive en stor strid om en eventuel gevinst, og mener, at det er min opgave som Grønlandsminister først og fremmest at få afklaret spørgsmålet om retten til undergrunden. Ja men det forhold er afklaret. Hjemmestyrekommissionen, som arbejdede fra 1975, og hjemmestyret, der blev indført 1. maj 1979, har taget stilling til det undergrundsspørgsmål. Det, vi oplever i dag, er noget af en historisk bevisførelse for, at det var korrekt, hvad man gjorde, da man nedsatte et fællesråd – man lavede et kompromis – hvori der sidder danske og grønlandske politikere med en neutral formand, som i øjeblikket er landsstyreformand Jonathan Motzfeldt. Han sidder der ikke som grønlander, men som en neutral person, begge parter har tillid til. Vi har overholdt, at der er vetoret dér, og først når man er enig, går man videre til de grønlandske og de danske politiske myndigheder. Det betyder, hr. Dohrmann, at vi i dag kan fejre, at hjemmestyreløven virkelig fungerer også på undergrundsområdet.

Må jeg så til hr. Albrechtsen i en stilfærdig og forsonlig tone sige, at det er ganske utroligt, hvad man skal høre på. Men det får vi jo alle sammen vores løn for, og det er da så i orden. Når hr. Albrechtsen taler om »kolonimagt« og »kolonistyre«, så vil jeg, hvis ikke det er uhøfligt, bede hr. Albrechtsen om ved lejlighed at læse Danmarks riges grundlov. Der står i Danmarks riges grundlovs § 1, at denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks rige, og den grundlov er vedtaget den 5. juni 1953, og fra den dag er al – jeg gentager: al – snak om kolonimagt forældet. Det har overhovedet ingen betydning.

Men selve begrebet »koloni« er interessant, når man hører på hr. Albrechtsens indlæg, for det var virkelig en formynderholdning. Det var virkelig, som var man sat tilbage til den gamle, imperialistiske kolonitid i 1800-tallet, idet hr. Albrechtsen ville fortælle de grønlandske myndigheder, hvad de egentlig burde mene, og ville fortælle de grønlandske myndigheder, hvordan de skulle agere. De lovforslag, vi i dag behandler i det danske folketing, er vi enige med Grønland om, dem har de grønlandske relevante myndigheder, folkevalgte myndigheder, taget stilling til. Og så tillader hr. Albrechtsen sig altså her i bedste kolonistil og med formynderholdning at sætte spørgsmålstejn ved, om

disse grønlandere nu også ved, hvad de egentlig foretager sig. Jeg synes, det er beklageligt at måtte høre på noget sådant fra en så fornem talerstol som den, jeg i øjeblikket står på.

Så siger hr. Albrechtsen, at der jo ikke står meget om Jameson Land. Nej, for det, det drejer sig om her, er etableringen af et selskab. Koncessionsteksten som sådan er of-fentliggjort, og den behandles i undergrundsudvalget.

Jeg kan derimod sige til hr. Albrechtsen, at det er helt rigtigt, at Jameson Land ligger i en naturpark. Jeg har besøgt området flere gange, og der er overordentlig tæt miljøkontrol med, hvad der foregår dér, og det vil der fortsat være, og de grønlandske myndigheder er meget aktivt inde i de miljøforhold.

Der er naturligvis stadig ikke taget stilling til sejlads. Det brugte hr. Albrechtsen ganske meget tid til at tale om, selv om vi nu kun taler om at lede efter olien. Alle de beslutninger, der derefter skal træffes, vil blive truffet i fuld overensstemmelse med de grønlandske myndigheder.

Må jeg så – med en lille, forhåbentlig ikke alt for skjult forargelse – sige, at der ikke er tale om et kolonimagttræk i forbindelse med Mestersvig. Jeg ved ikke, hvor den snak stammer fra. Der er tale om, at man i mange, mange år, også længe før den nuværende regering trådte til, har haft planer om at nedlægge Mestersvig, men da jeg besøgte Mestersvig og opdagede, hvor betydningsfuld den var, så besluttede vi i regeringen at lade Mestersvig fortsætte. Vi har foreløbig ønsket, at Mestersvig skulle fortsætte i 1985. På det tidspunkt forventer vi og har forhandlet os frem til, at der kommer en lufthavn, som ligger nærmere ved Scoresbysund, meget nærmere, end Mestersvig gør, og som får en meget højere standard, end der er brug for til selve olieeftersøgningen.

Vi har forhandlet os frem til denne lufthavn, og det er da overordentlig positivt for Scoresbysund. Hvis det ikke var sket, så er jeg overbevist om, at vi ville have beholdt Mestersvig, for jeg mener, at den er betydningsfuld og væsentlig. Nu bliver den altså afløst af en for Scoresbysund bedre beliggende lufthavn.

Må jeg afslutningsvis sige, at hr. Albrechtsen til min forundring omtalte noget, han kaldte for ekspertanalyser, og hvor det var